

Sygn. akt II KO 63/15

POSTANOWIENIE

Dnia 21 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz

w sprawie **R. S.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 177 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 21 stycznia 2016 r.

wniosku Sądu Rejonowego w W.

z dnia 15 grudnia 2015 r., sygn. akt VIII K [...] o przekazanie sprawy do

rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,

na podstawie art. 37 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

przekazać sprawę oskarżonego R. S. do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w R.

UZASADNIENIE

Akt oskarżenia przeciwko R. S. wpłynął do Sądu Rejonowego w W. w dniu 22 marca 2011 r. Postępowanie sądowe było dwukrotnie zawieszane z uwagi za długotrwałą przeszkodę uniemożliwiającą jego prowadzenie, a to ciężką chorobę oskarżonego. W dniu 13 lipca 2015 r. podjęto zawieszone postępowanie karne, zaś postanowieniem z dnia 21 lipca 2015 r. dopuszczono dowód z opinii biegłego lekarza chorób wewnętrznych celem ustalenia, czy oskarżony może uczestniczyć w czynnościach procesowych, w szczególności czy może on brać udział w rozprawie w siedzibie Sądu Rejonowego w W.. Z treści opinii sądowo – lekarskiej z dnia 21 września 2015 r. oraz opinii uzupełniającej z dnia 14 października 2015 r. wynika, że oskarżony, ze względu na stan zdrowia oraz istniejące przeciwwskazania do długich podróży, nie może uczestniczyć w czynnościach procesowych, w tym nie

może brać udziału w rozprawie w siedzibie Sądu właściwego. Może on natomiast uczestniczyć w czynnościach procesowych w Sądzie w miejscowości jego zamieszkania.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Rejonowy w W. wystąpił na podstawie art. 37 k.p.k. z wnioskiem o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, tj. Sądowi Rejonowemu w R., albowiem w jego ocenie wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Rejonowego w W. o przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w R. na podstawie art. 37 k.p.k. zasługuje na uwzględnienie.

Przeprowadzenie procesu i wydanie orzeczenia jest podstawowym celem wymiaru sprawiedliwości. Niekiedy – w wyjątkowych przypadkach – należy odstąpić od właściwości miejscowej sądu, jeżeli tylko w ten sposób możliwe jest usunięcie przeszkody do prowadzenia postępowania sądowego.

W sytuacji, w której stan zdrowia oskarżonego uniemożliwia osiągnięcie celów postępowania karnego w sądzie właściwym miejscowo do jej rozpoznania, a przeprowadzenie procesu możliwe jest w innym sądzie równorzędnym, to dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga podjęcia stosownych czynności w tym kierunku przez zastosowanie art. 37 k.p.k.

W niniejszej sprawie stan zdrowia R. S. uniemożliwia mu przybycie do Sądu właściwego (Sądu Rejonowego w W.), natomiast możliwy jest jego udział w czynnościach procesowych przed Sądem właściwym miejscowo dla miejsca jego zamieszkania (Sądem Rejonowym w R.). Okoliczność ta została należycie wykazana opinią biegłego sądowego.

Uwzględniając powyższe i kierując się dobrem wymiaru sprawiedliwości, o którym mowa w art. 37 k.p.k., Sąd Najwyższy orzekł, jak w części dyspozytywnej.